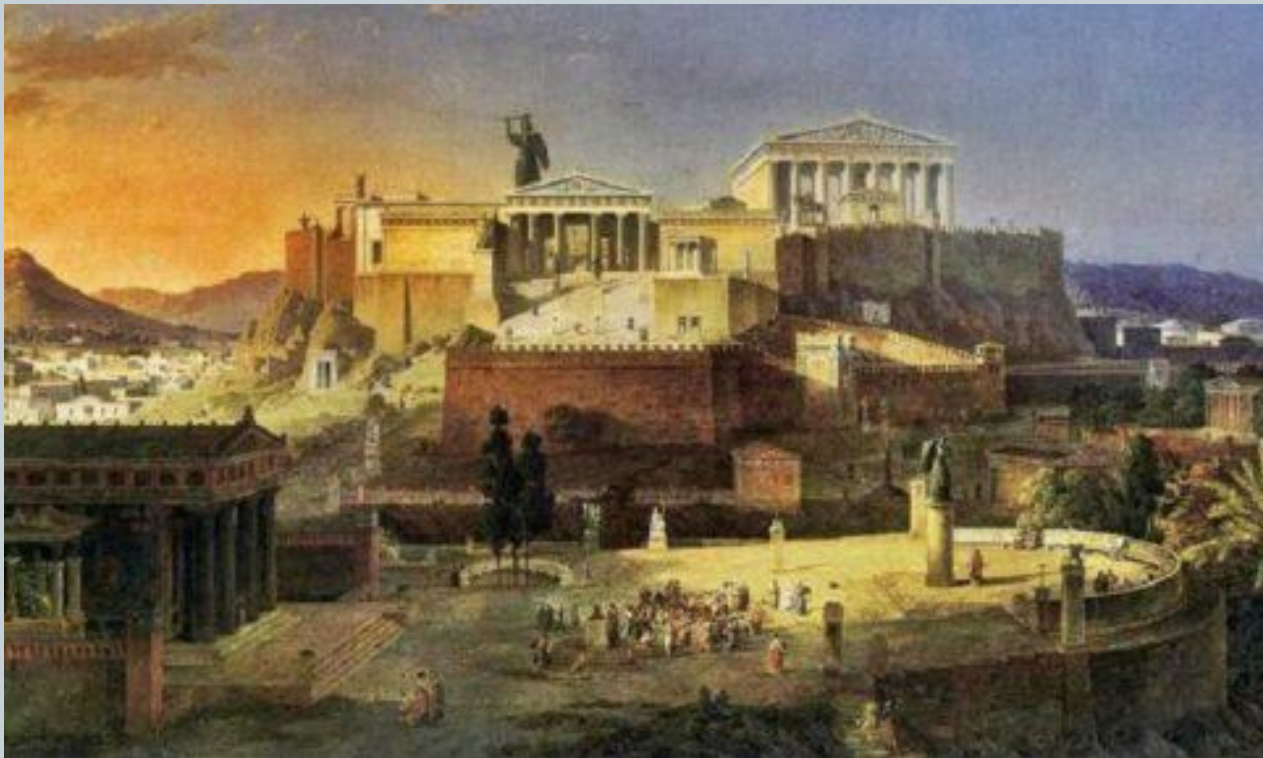

Ιστορία Δ΄ τάξης

“ Η καθημερινή ζωή στην αρχαία Αθήνα ”
της μαθήτριας Γαρτσιώνη Ιωάννας

Η ζωή των Αθηναίων

- Οι Αθηναίοι ήταν άνθρωποι χαρούμενοι και φρόντιζαν κάθε στιγμή να περνούν καλά. Τις ελεύθερες ώρες τους τις περνούσαν στα γυμναστήρια ή στην Αγορά, όπου συζητούσαν τα καθημερινά προβλήματα.
- Τα σπίτια τους ήταν χαμηλά και απλά, χωρίς παράθυρα στο δρόμο. Τα δωμάτια είχαν λίγα έπιπλα, τα πιο απαραίτητα.
- Συνηθισμένη τους τροφή ήταν τα λαχανικά, οι ελιές και τα ψάρια, που τότε ήταν άφθονα. Κρέας έτρωγαν στις γιορτές και στις θυσίες που έκαναν προς τιμή των θεών. Όταν διασκέδαζαν, έπιναν κρασί, νερωμένο όμως. Αυτό τους έδινε χαρά, χωρίς να μεθάνε.
- Οι γυναίκες έμεναν στο σπίτι κάνοντας διάφορες δουλειές. Είχαν να μαγειρέψουν, να ζυμώσουν, να υφάνουν. Σπάνια έβγαιναν έξω, κυρίως στη διάρκεια κάποιας επίσημης γιορτής. Αυτό δε σημαίνει όμως πως δεν ενδιαφέρονταν για τον εαυτό τους. Πολλές ντύνονταν ωραία, βάφονταν, άλλαζαν το χτένισμά τους. Κάποιες είχαν πολλές υπηρέτριες για να τους κάνουν τις δουλειές. Αντίθετα στη Σπάρτη οι γυναίκες έπαιρναν μέρος σε πολλές εκδηλώσεις και συμπεριφέρονταν πιο ελεύθερα.

Καθημερινές ασχολίες

- Στην Αθήνα δεν υπήρχαν δημόσια σχολεία, όπως έχουμε σήμερα. Τα αγόρια ως τα εφτά τους χρόνια έμεναν στο σπίτι παίζοντας διάφορα παιχνίδια. Μετά από αυτή την ηλικία οι γονείς τα έστελναν με τη συνοδεία ενός παιδαγωγού στο γραμματιστή. Εκεί θα μάθαιναν να διαβάζουν, να γράφουν και να λογαριάζουν. Ο κιθαριστής τους μάθαινε να παίζουν κιθάρα και λύρα.
- Ανώτερα σχολεία δεν υπήρχαν. Ο κάθε νέος μπορούσε να μάθει πολλά πράγματα παρακολουθώντας συζητήσεις στην Αγορά και σ' άλλα μέρη. Η πόλη έμοιαζε με σχολείο, όπου μορφωμένοι άνθρωποι συζητούσαν διάφορα θέματα. Μετά πήγαιναν στρατιώτες, δίνοντας όρκο ότι θα κάνουν το καθήκον τους στην πατρίδα. Στο στρατό υπηρετούσαν δυο χρόνια.

Σχολείο στην αρχαία Αθήνα. Ο κιθαριστής και ο γραμματιστής κάνουν μάθημα. Στην άκρη δεξιά κάθεται ο παιδαγωγός. Απεικόνιση από ερυθρόμορφο αγγείο του 5ου αιώνα π.Χ. (Αρχαιολογικό Μουσείο του Βερολίνου).

Μαγειρικά σκεύη των αρχαίων Ελλήνων

Όλη η γαστρονομική κουλτούρα που είχαν αναπτύξει οι αρχαίοι πρόγονοι μας, συνοδευόταν και από μια σειρά μαγειρικά σκεύη, ώστε να μπορούν να μαγειρεύουν τις τροφές τους όσο καλύτερα και πιο άνετα μπορούσαν. Ακολουθούν μερικά από τα πιο βασικά σκεύη και λίγα λόγια για την ιστορία τους.

Αρχαίο τηγάνι

Στην αρχαία Ελλάδα ήταν πολύ διαδεδομένο και ονομαζόταν τάγηνον ή τήγανον, υποκοριστικό του οποίου είναι η λέξη τηγάνι, που χρησιμοποιούμε σήμερα. Από τη λέξη τάγηνον προέρχεται το μαροκινό ταζίν (tajine), που σημαίνει τόσο το σκεύος όσο και το φαγητό που μαγειρεύεται σε αυτό. Οι αρχαίοι Ρωμαίοι το έλεγαν patella.

Πύραυλος

Μια χύτρα με διπλά τοιχώματα, με μεγάλες διαστάσεις, ύψος 40 εκατοστών και χωρητικότητας περίπου 20 λίτρων. Αποτελείται από ένα εσωτερικό αγγείο, το οποίο εφαρμόζει σε ένα μεγαλύτερο. Στα τοιχώματα φέρει δύο σειρές τρύπες, ώστε, όταν τοποθετείται πάνω στη φωτιά, να κυκλοφορεί ο αέρας και να αναζωπυρώνεται η φωτιά. Αυτό το σκεύος θεωρείται υψηλής τεχνολογίας για την εποχή του και η πρώτη σωζόμενη χύτρα ταχύτητας.